

دانشگاه گیلان

بهره‌برداری و پرورش آبزیان
جلد پنجم، شماره دوم، تابستان ۱۳۹۵
<http://japu.gau.ac.ir>

بررسی اثر فیتوبیوتیک‌های بومی بر پاسخ ایمنی ماهی‌ها و سخت‌پوستان

رودابه روفچایی^۱، علیرضا میرواقفی^۲ و وحیده عبداللهی^۳

^۱موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، پژوهشکده آبی‌پروری آب‌های داخلی، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، بندر انزلی، ایران، ^۲استاد دانشکده شیلات و محیط‌زیست، دانشگاه تهران، تهران، ^۳مری‌پژوهشی، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، مجتمع آموزش عالی سراوان، سراوان
تاریخ دریافت: ۱۳۹۵/۵/۲۸؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۵/۶/۲۸

چکیده

تقاضای روزافزون جهانی غذا و پرورش آبزیان و محدودیت‌های ذخایر طبیعی آبزیان، رویکرد آبی‌پروری را به سمت کشت متراکم و فوق متراکم سوق داده است. میزان آلاینده‌گی آب در این سیستم‌ها بیشتر از سیستم‌های نیمه متراکم و باز بوده و میزان آلاینده‌گی آب و احتمال بروز بیماری در آن‌ها بیشتر خواهد بود. با توجه به قوانین بین‌المللی در زمینه ممنوعیت مصرف و کاربرد آنتی‌بیوتیک‌ها در آبی‌پروری، اهمیت افزودنی‌های غذایی و مکمل‌های ایمنی بیش از پیش مورد توجه قرار گرفته است. استفاده از واکسن نیز به دلیل اختصاصی بودن عوامل بیماری‌زا و هزینه بالا، با محدودیت مواجه است. بررسی پژوهش‌های صورت گرفته نشان می‌دهد که استفاده از پروبیوتیک‌ها، پریبیوتیک‌ها، سین بیوتیک‌ها و داروهای گیاهی از اقبال و موفقیت خوبی در کنترل عوامل بیماری‌زای آبزیان برخوردار بوده است. در این میان، گیاهان منابع ارزان‌تری برای درمان بیماری‌ها و حفظ محیط‌زیست بوده و در مقایسه با مواد شیمیایی عوارض جانبی کمتری دارند. بررسی حاضر به توصیف نقش گیاهان دارویی بومی کشور و اهمیت فرآورده‌های آن‌ها در بهبود عملکرد سیستم ایمنی ماهیان و سخت‌پوستان می‌پردازد.

واژه‌های کلیدی: فیتوبیوتیک، آبی‌پروری، محرک ایمنی، گیاهان دارویی

*مسئول مکاتبه: roofchaie@gmail.com

مقدمه

در مقیاس جهانی، مقدار ماهی‌های صید شده در حدود ۹۰ میلیون تن ثابت مانده است درحالی که از طریق پرورش آبزیان مستقیماً حدوداً ۶۰ میلیون تن آبی تولید می‌شود و این رقم هر ساله ۸ درصد افزایش پیدا می‌کند (رینگو و همکاران، ۲۰۱۲). به دلیل شیوه‌های پرورش متراکم، بیماری‌های عفونی مشکل عمده‌ای را در صنعت آبی‌پروری ایجاد کرده است که منجر به تلفات سنگینی برای پرورش‌دهندگان می‌شود. بدین روجهت پیشگیری از خسارت‌های اقتصادی و تأثیر نامطلوبی که احتمالاً شرایط محیطی بر ساختار فیزیولوژی ماهی وارد می‌سازد نیاز به مدیریت علمی، کنترل کیفی آب و جلوگیری از بروز بیماری‌ها و مقاومت در برابر آن‌ها از طریق تقویت مکانیسم دفاعی بدن امری ضروریست (گابور و همکاران، ۲۰۱۲).

شیمی‌درمانی به‌طور گسترده برای کنترل یا پیشگیری از بیماری‌های انگلی عفونی، باکتریایی و قارچی به‌کار می‌رود. چندین آنتی‌بیوتیک از جمله آموکسی‌سیلین، آنتروفلوکساسین، اریترومايسین، فورازولیدون و اکسی‌تتراسایکلین با موفقیت در کنترل بیماری‌های ماهیان و سخت‌پوست ماهیان استفاده شده‌اند (هاریکریشان و همکاران، ۲۰۰۹^۱، ۲۰۱۱^۱). استفاده از آنتی‌بیوتیک‌ها و شیمی‌درمانی به‌عنوان اقدامات پیشگیرانه در سیستم آبی‌پروری متراکم، به دلیل اثرات منفی آن‌ها مانند سرکوب سیستم ایمنی، توسعه پاتوژن‌های مقاوم و تجمع باقی‌مانده در بافت‌ها مورد انتقاد گسترده بوده است (هاریکریشان و همکاران، ۲۰۰۹^۲). از این‌رو امروزه استفاده از آنتی‌بیوتیک‌ها تنها به اهداف درمانی محدود شده و رویکردهای پیشگیرانه توسط مکمل‌های ایمنی در مدیریت بیماری ماهی، به درمان‌های پرهزینه پس از ابتلا آبزیان ترجیح داده می‌شود (هاریکریشان و همکاران، ۲۰۱۱^۱).

واکسیناسیون نیز شاید مؤثرترین اقدام پیشگیرانه در کنترل بیماری‌های ماهی‌ها و سخت‌پوستان باشد. اما واکسن‌ها نسبتاً گران و برای هر پاتوژن اختصاصی هستند و اکنون در برابر بسیاری از بیماری‌های باکتریایی و ویروسی مهم تجاری، مؤثر نیستند. بنابراین، برای برآوردن نیاز فوری صنعت آبی‌پروری به جستجوی روش‌های جایگزین امن‌تر و ارزان‌تر برای کنترل بیماری‌ها نیاز داریم (هاریکریشان و همکاران، ۲۰۱۱^۱).

عصاره‌های گیاهی، کاربرد بالقوه‌ای به‌عنوان محرک ایمنی در آبی‌پروری دارند؛ بیشتر آن‌ها اغلب به‌صورت محلی در دسترس‌اند، ارزان‌اند، علیه طیف گسترده‌ای از پاتوژن‌ها عمل می‌کنند، زیست‌تخریب‌پذیری آسانی داشته و همیشه احتمال مصرف بیش از حد وجود دارد (بین و همکاران، ۲۰۰۶).

با توجه به تکامل بیشتر ایمنی غیراختصاصی ماهی نسبت به ایمنی اختصاصی و جایگاه ویژه محرک ایمنی بر تحریک ایمنی غیراختصاصی، استفاده از محرک‌های ایمنی برای آبزبان از ارجحیت بیشتری نسبت به حیوانات خونگرم برخوردار است (گابور و همکاران، ۲۰۱۰).

ایران با داشتن تنوع اقلیمی و قرار گرفتن در موقعیت جغرافیایی خاص و داشتن حدود هشت هزار گونه گیاهی از لحاظ نوع گونه و میزان ماده مؤثره می‌تواند از این ترکیبات شیمیایی گیاهی بهره‌برداری بالینی و دامی داشته باشد. از این رو با توجه به کثرت تحقیقات انجام شده در دنیا بر روی عصاره‌های گیاهی، جدول‌های ۱ و ۲ با تمرکز بر گونه‌های گیاهی موجود در کشور تهیه شده است، تا راهگشایی جهت ادامه تحقیقات بر روی اثر بخشی فیتوبیوتیک‌های بومی در مدیریت کنترل و پیشگیری بیماری‌های آبزبان پرورشی کشور باشد.

سیستم ایمنی آبزبان: سیستم ایمنی به سیستم‌های ایمنی ذاتی (غیراختصاصی) و اکتسابی (اختصاصی) تقسیم می‌شود.

سیستم ایمنی ذاتی: سیستم ایمنی ذاتی مهره‌داران، خط اول دفاع در برابر حمله پاتوژن‌ها است که توسط ساختار ژنتیکی تعیین می‌شود. اجزای اصلی سیستم ایمنی ذاتی سلولی شامل: ماکروفاژها، مونوسیت‌ها، گرانولوسیت‌ها و عناصر هومورالی این سیستم شامل لیزوزیم یا سیستم کمپلمان هستند. این سیستم در ماهی‌ها و سخت‌پوست‌ها شامل فعال‌سازی نوتروفیل، تولید پراکسیداز (آنتی‌پروتاز، ملوپروکسیداز و واکنش‌گر اکسیژن، گونه‌های واکنش‌گر نیتروژن فعالیت انفجار تنفسی، نیتریک اکسید گلوکوتیون پراکسیداز و فنل اکسیداز) و رادیکال‌های اکسیداتیو همراه با راه‌اندازی سایر عوامل التهابی است. فاگوسیتوز یکی از واسطه‌های اصلی ایمنی ذاتی برای پاتوژن در ماهی و سخت پوست است (رینگو و همکاران، ۲۰۱۲).

سیستم ایمنی اکتسابی: سیستم ایمنی اختصاصی است که آبی را قادر به تشخیص مؤثرتر پاتوژن‌های اختصاصی کرده و حافظه ایمونولوژیک را ایجاد می‌کند. فعال‌سازی سیستم ایمنی اختصاصی نسبتاً کند است و به انتخاب گیرنده اختصاصی، تکثیر سلولی و سنتز پروتئین نیاز دارد اما از پایداری بالایی برخوردار است (رینگو و همکاران، ۲۰۱۲).

اجزای اصلی آن: آنتی‌بادی، لئوسیت، هماگلوتیناسیون، نوتروفیل است.

مکانیزم‌های عملکرد محرک‌های ایمنی آبزیان

فعالیت فاگوسیتوزی: فاگوسیتوز فرایندی انرژی‌خواه است که برای بلعیدن ذرات بزرگ (با قطر $\leq 5/\mu\text{m}$) است. اولین مرحله فاگوسیتوز شناسایی میکروب از طریق گیرنده‌های ویژه‌ای مانند TLR^۱ (گیرنده‌های سلولی) است که به میکروب‌ها متصل شده و با بلعیدن و ورود به داخل سلول فاگوزوم‌ها را تشکیل می‌دهد. سپس فاگوزوم‌ها با لیزوزوم‌هایی که حاوی پروتئازهای مختلف هستند ادغام می‌شوند و طی فرایندهای پروتولیتیک کشته می (رینگو و همکاران، ۲۰۱۲).

ماکروفاژها: فعال‌سازی ماکروفاژ با پیوستن میکروب به سلول آغاز می‌شود و از طریق انتقال پیام‌هایی سلول را فعال می‌کند تا میکروب‌های بلعیده شده را نابود کند. گیرنده‌های مسئول شناسایی میکروب شامل TLR، گیرنده‌های جفت شونده با پروتئین G، گیرنده‌های کمپلمان C3 و پادتن Fc و گیرنده سیتوکین‌ها، خصوصاً IFN- γ می‌باشند. ماکروفاژهای فعال شده سیتوکین‌هایی مثل اینترلوکین‌ها و تومورنکروز فاکتورها ترشح می‌کنند که موجب التهاب و سرآغاز فعالیت سیستم ایمنی اکتسابی می‌شوند (رینگو و همکاران، ۲۰۱۲).

فعالیت انفجار تنفسی (اکسایشی): انفجار تنفسی یا اکسایشی فرایند آزادسازی سریع گونه فعال اکسیژن^۳ ROS مثل آنیون سوپراکسید، هیدروکسیل رادیکال و هیدروژن پروکسید از ماکروفاژهای فعال شده و نوتروفیل‌ها است. آزادسازی مولکول‌های ROS، در حذف میکروب‌ها از بدن نقش مهمی بازی می‌کند. آنزیم فاگوسیت اکسیداز، که اکسیژن مولکولی را به ROS تبدیل می‌کند و معمولاً با فراورده‌های باکتریایی یا واسطه‌های التهابی فعال می‌شود. عمل انفجار تنفسی شاخصه وضعیت ماکروفاژ و فعالیت نوتروفیل است (رینگو و همکاران، ۲۰۱۲).

فسفاتاز اسیدی: فسفاتاز اسیدی یکی از هیدرولازهای لیزوزومی است که در فاگولیزوزوم ماکروفاژها وجود دارد. وقتی ماکروفاژ فعال می‌شوند داخل فاگوزوم آن‌ها اسیدی می‌شود. در محیط اسیدی هیدرولازهای لیزوزومی حاوی فسفاتاز اسیدی برای کشتن میکروب‌ها فعال می‌شوند. فعالیت فسفاتاز اسید نشان‌دهنده فعالیت ضد میکروبی ماکروفاژها و غلظت بالای فسفاتاز اسیدی در خون نشانه آلودگی مزمن است (رینگو و همکاران، ۲۰۱۲).

-
- 1- Tool like receptoe
  - 2- Interferon
  - 3- Reactive oxygen species

عملکرد کمپلمان سرم: سیستم کمپلمان یکی از اصلی‌ترین مکانیزم‌های تأثیرگذار روی ایمنی ذاتی و اکتسابی است. فراورده‌های فعال‌سازی کمپلمان از طریق پیوند کووالانسی به میکروب‌ها، پادتن‌های پیوسته به میکروب‌ها و دیگر آنتی‌ژن‌ها متصل می‌شوند. اتصال فراورده‌های کمپلمان به مولکول‌های هدف موجب متلاشی شدن میکروب می‌شود (رینگو و همکاران، ۲۰۱۲).

فعالیت لیزوزیم: لیزوزیم آنزیمی کاتیونی است که به پیوند گلیکوسیدی بین ان-استیل‌مورامیک اسید و ان‌استیل‌گلوکزآمین موجود در پپتیدوگلیکان دیواره‌های سلولی باکتریایی حمله می‌کند. این عمل باعث می‌شود که لیزوزیم باکتری‌های گرم مثبت مشخص و حتی برخی از باکتری‌های گرم منفی را تجزیه کند. فعالیت لیزوزیم در مخاط، سرم، اندام‌ها و تخم‌های گونه‌های متعدد ماهی‌شناسایی شده است. لیزوزیم بیشتر توسط ماکروفاژها تولید می‌شود و تولید آن در پاسخ به عناصر میکروبی مانند لیپوپلی‌ساکارید و بسیاری از دیگر محرک‌های ایمنی انجام می‌شود (رینگو و همکاران، ۲۰۱۲).

فعالیت فنول اکسیداز: فنول اکسیدازها در پاسخ ایمنی اولیه بی‌مهرگانی مثل میگوها و خرچنگ‌ها نقش دارند. فنول اکسیداز از تیروزیناز، کاتکولاز و لاکتاز تشکیل شده است. سیستم^۱ PPO در خون بسیاری از بی‌مهرگان دریایی، خصوصاً سخت‌پوستان، وجود دارد. فنول اکسیداز در فعالیت باکتریایی و تقویت فاگوسیتوز سخت‌پوستان نقش دارد (رینگو و همکاران، ۲۰۱۲).

آنزیم‌های آنتی‌اکسیدانی: آنزیم‌های آنتی‌اکسیدانی یکی از خطوط مهم بدن مهره‌داران در مقابله با استرس اکسیداتیو می‌باشند. متعاقب مواجهه با شرایط آلوده و بیماری‌زا رادیکال‌های آزاد در پیکره آبزیان افزایش می‌یابند که در نهایت موجب ایجاد واکنش‌های اکسیداتیو می‌شود. در مقابل چنین تهدیداتی از سوی محیط، آبزیان نیز دارای مکانیسم‌هایی برای دفاع و خنثی‌سازی رادیکال‌های آزاد هستند که از آن‌ها تحت عنوان آنزیم‌های اختصاصی دفاع آنتی‌اکسیدانی نام برده می‌شوند. از جمله این عوامل آنتی‌اکسیدانی درون سلولی می‌توان به سوپراکساید دیسموتاز^۲ SOD، کاتالاز^۳ CAT، گلوکاتایون پراکسیداز^۴ GPX، گلوکاتایون ردوکتاز^۵ GR، گلوکاتایون-S- ترانسفراز^۶ GST، گلوکاتایون ۶ فسفات دهیدروژناز^۷ G6PD- اشاره کرد (شریفی و همکاران، ۲۰۱۳).

- 1- Polyphenol oxidase
- 2- Superoxide dismutase
- 3- Catalase
- 4- Glutathione peroxidase
- 5- Glutathione reductase
- 6- Glutathion S transferase
- 7- Glutathione dehydrogenase

تأثیر فیتوبیوتیک‌های بر سیستم ایمنی آبزیان: همان‌طور که در جدول ۱ نشان داده شده است (قهرمان، ۱۳۷۷، ۱۳۸۳، ۱۳۸۷) قسمت‌های مختلف گیاهان می‌توانند با اضافه شدن به غذای آبزیان یا در برخی موارد تزریق و غوطه‌وری در این عصاره‌ها سیستم ایمنی را افزایش دهند. عصاره برگ انار (*Punica granatum*) به میزان ۵۰ تا ۱۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم پس از طی ۸ هفته تغذیه کفشک ماهی (*Paralichthys olivaceus*) به وضوح فاکتورهای ایمنی غیراختصاصی را افزایش داده باعث افزایش معنی‌دار مقاومت این ماهی در برابر عامل ویروسی لمفوییدی^۱ LDV شد (هاریکریشنان و همکاران، ۲۰۱۰). عصاره لیوفلیزه برگ و تنه داروآش (*Viscum album*) در غلظت‌های ۱۰، ۲۰۰، ۵۰ میلی‌گرم در کیلوگرم به مدت ۸۰ روز در تغذیه ماهی تیلپیا (*Oreochromis niloticus*) مورد مصرف قرار گرفت که به‌طور معنی‌داری فاکتورهای ایمنی غیراختصاصی را افزایش داده و پس از ۱۰ روز روز چالش با عامل باکتریایی (*A. hydrophila*) (CFU fish⁻¹) 2×10^5 ، تیمار تغذیه شده با میزان ۵۰ میلی‌گرم در کیلوگرم از عصاره این گیاه با ۸۳ درصد بقا در برابر تیمار شاهد با ۴۲ درصد، بیشترین درصد بازماندگی را نشان دادند (پارک و چوی، ۲۰۱۲). همچنین اضافه کردن پودر هسته انبه (*Magnifera indica*) به میزان ۱۰، ۵، ۱ گرم بر کیلوگرم به‌جای سبوس برنج در جیره غذایی (*Labeo rohita*)، پس از ۶۰ روز موجب افزایش معنی‌دار فاکتورهای ایمنی، بیوشیمایی سرم خون نسبت به تیمار شاهد شده و درصد بازماندگی ماهیان در تیمار ۵ گرم بر کیلوگرم در برابر عامل باکتریایی (*A. hydrophila*) پس از ۱۰ روز به‌طور معنی‌دار نسبت به تیمار شاهد با حدود ۹۸ درصد، بالاتر بود (سابو و همکاران، ۲۰۰۷). گیاه تاج‌ریزی (*Solanum nigrum*) که از پراکنش خوبی در کشور برخوردار است (قهرمان، ۱۹۹۸) نیز دارای پتانسیل بسیار خوبی جهت استفاده به‌عنوان محرک ایمنی در آبی‌پروریست به‌طوری که اسپری عصاره این گیاه با غلظت ۰/۱، ۰/۱ و ۱ درصد به غذای پایه میگوی ببری (*Penaeus monodon*) باعث افزایش فاکتور ایمنی غیراختصاصی و مقاومت میگوها در برابر عامل باکتریایی (*Vibrio harveyi*) پس از ۴ هفته تغذیه شد (پارک و چوی، ۲۰۱۲).

بررسی جلبک‌ها نیز همان‌طور که در جدول ۱ نشان داده شده است حاکی از تأثیر جلبک‌های قهوه‌ای و قرمز بر ایمنی آبزیان می‌باشد. به‌طوری که میگوی سفید (*Litopenaeus vannamei*) در حالت غوطه‌وری و تزریق عصاره آبی - گرم جلبک قهوه‌ای سارگوسوم (*Sargassum duplicatum*),

1- Lymphocystis disease virus

هموست کل، فعالیت فنل اکسیداز، انفجار تنفسی به طور معنی داری افزایش یافته و درصد بقای میگوها پس از چالش با عامل بیماری (*Vibrio alginolyticus*) به طور معنی داری افزایش داشت (یه و همکاران، ۲۰۰۶). مشابه چنین نتایجی با جلبک فرمز (*Gelidium amansii*) نیز به دست آمده است (یه و همکاران، ۲۰۰۶). ریشه گیاه پنیر باد (*Withania somnifera*) و دانه گیاه تاج خروس (*Achyranthes aspera*) هم که در استان سیستان و بلوچستان به فراوانی دیده می شود به طور معنی داری فاکتورهای ایمنی کپور هندی (*L. rohita*) را افزایش داده اند. و میزان درصد بقا این ماهی پس از چالش با عامل بیماریزای (*A. hydrophila*) نیز افزایش معنی داری را نشان داد (رائو و همکاران، ۲۰۰۶؛ شارما و همکاران، ۲۰۱۰).

تزریق صفاقی ۰/۲ میلی لیتر از عصاره آبی برگ پیچک تینوسپورا (*Tinospora cordifolia*) باعث افزایش فاکتورهای ایمنی غیراختصاصی تیلایپا (*O. mossambicus*) شده و درصد بازماندگی این آبری را پس از ۶ روز چالش با ۸۰ درصد دز کشنده عامل بیماری *A. hydrophila* را، به طور معنی داری افزایش داده است الکساندر و همکاران، ۲۰۱۰).

در بررسی مقایسه ای عصاره آبی لیوفیلیز شده سه گیاه دارویی داروایش، زنجبیل و گزنه دردو غلظت ۰/۱ و ۱ میلی گرم در لیتر، هر سه گیاه فاکتورهای ایمنی غیراختصاصی چون فاگوسیتوزیس و انفجار تنفسی را افزایش داد اما این اختلاف در تیمار زنجبیل ۱ درصد به طور معنی داری بیشتر بود (دوگنسی و همکاران، ۲۰۰۳).

توانایی افزایش تأثیر فایتو بیتیک ها بر ایمنی آبزیان به خاطر وجود ترکیبات شیمیایی یا مواد مؤثره موجود در آنهاست. گروه اصلی این مواد عبارتند از آلکالوئیدها، فلاونوئیدها، نگدانه ها، فنلها، ترپنوئیدها، استروئیدها و روغن های ضروری که وجودشان در محصولات گیاهی طبیعی اثبات شده است (هاریکشنان و همکاران، ۲۰۰۱). از این بین مواد فنلی، پلی ساکاریدها، پروتوگلیکان ها و فلاونوئیدها نقش عمده ای در کنترل میکروب های عفونی دارند (سیتاراسو، ۲۰۱۰). ترکیبات گیاهی، توانایی مهار تولید آنیون های اکسیژن و جمع آوری رادیکال های آزاد را دارند. گروهی از مواد مؤثره محرک ایمنی در جدول ۲ گردآوری شده است. همان طور که ملاحظه می شود ترکیبات فعال گیاهی و محصولات مختلف گیاهان مانند هیدروکربن های آروماتیک (آنتراکوئینون)، روغن ضروری (تیمول)، محصولات تخمیر گیاهی، پلی ساکاریدها، ساپونین، ترپنوئید (کامفور، سینئول)، فلاونوئید (سینام آلدئید)، فنل (کلرژنیک، وانیلیک، کوماریک) و اسیدهای فنلیک (گالیک اسید، کلرژنیک اسید، کومارین) طی بررسی های صورت گرفته بر روی آبزیان باعث افزایش فاکتورهای ایمنی غیراختصاصی

و بعضاً اختصاصی گردیده است (ریورت و همکاران، ۲۰۱۴؛ هاریکشان و همکاران،^۱ ۲۰۱۱؛ گالین و همکاران، ۲۰۰۹).

البته باید در نظر داشت که منطقه کشت گیاه، زمان برداشت و مطابقت گیاه مورد استفاده با سایر اقلام غذایی بر کارایی تغذیه‌ای فیتوبیوتیک مصرفی و تأثیر ترکیبات شیمیایی گیاهی مؤثر است که به این موارد می‌توان روش عصاره‌گیری و زمان استفاده در چرخه زیستی آبزی را نیز اضافه کرد (تانگیول و همکاران،^۱ ۲۰۱۵).

برخلاف واکسن‌ها، محرک‌های ایمنی موجب تقویت پاسخ ایمنی ذاتی می‌شوند (ساکای و همکاران، ۲۰۰۹؛ گالیوتی، ۱۹۹۸). آن‌ها اجزای مختلف سیستم ایمنی مانند فاگوسیت‌ها، سلول‌های کشنده طبیعی، لنفوسیت‌های T، لنفوسیت‌های B، کمپلمان و لیزوزیم را فعال می‌کنند (اندرسون، ۱۹۹۲).

مواد شیمیایی گیاهی با مکانیسم‌های مختلف سیستم ایمنی غیراختصاصی را فعال می‌کنند. این محرک‌های، می‌توانند موجب فعال‌سازی مکانیسم‌های دفاع ذاتی و تولید ملکول‌های ضد میکروبی شوند. به طوری که با تحریک گیرنده‌ها سطح سلولی، فعال‌سازی داخل سلولی و تحریک ژن‌ها را منجر شده که به تولید مولکول‌های ضد میکروبی منهی می‌گردد (بریکنل و دالمو، ۲۰۰۵). همان‌طور که نتایج بررسی‌های انجام شده بیان می‌کند، این مسیر در ادامه باعث افزایش اجزای مختلف سیستم ایمنی مانند: فعالیت فاگوسیتوزی، فعالیت‌های مکمل کمپلمانی و لیزوزیم و مقاومت در برابر بیماری و در نهایت سطح^۱ Ig سرمی می‌گردد. محرک‌های ایمنی حاصل از گیاهان دارویی با تقویت مکانیسم‌های دفاعی اختصاصی و غیراختصاصی، مقاومت در برابر بیماری‌ها را افزایش می‌دهند.

(چاکرابارتی و رائو، ۲۰۰۶؛ لوگامبال و میشل، ۲۰۰۱). استفاده از محرک‌های ایمنی گیاهی در ترکیب با واکسن برای ماهیان نیز روشی نو برای افزایش قابلیت‌های محافظتی ماهی است که می‌توان با تقویت ظرفیت دوزهای کمتر واکسن عملکرد آن را بهبود بخشید و به‌منجر به افزایش تعداد فاگوسیت‌ها و لیزوزیم و فعالیت‌های مکمل کمپلمان و سطح^۱ Ig شود (هاریکیشان و همکاران،^۱ ۲۰۱۱).

محرک‌های ایمنی طبیعی در بین محرک‌های ایمنی مورد مصرف زیست تخریب‌پذیر و مقرون به صرفه هستند (ارتونو و همکاران، ۲۰۰۲). از این‌رو بهره‌برداری از فیتوبیوتیک‌های بومی با توجه به تنوع گونه‌های مقاوم گیاهان دارویی در کشور جایگزین مناسبی برای محرک‌های ایمنی وارداتی و شیمیایی است.

جدول ۱- فیتوپاتی‌های مؤثر بر ایمنی ابزی.

منابع	پاتوزن	افزایش	ماهی	روش بررسی	قسمت	پراکنش	نام فارسی	نام علمی
فیو و همکاران، ۲۰۰۷ ریبخی و همکاران، ۲۰۰۵	<i>Vibrio alginolyticus</i>	فولپراکسیداز فاگوستیورینس	<i>L. vannamei</i>	تغذیه غوطه‌وری و تزریق	برگ	G. psittillum گونه در جزیره قسم	جلبک قرمز	<i>Gelidium amansii</i>
					تغش سلولی	<i>L. vannamei</i>	غوطه‌وری و تزریق	جلبک قهوه‌ای
یه و همکاران، ۲۰۰۶ دشتیان نسب و همکاران، ۲۰۱۴	<i>V. alginolyticus</i>	تغش سلولی سوپر اکسید دسموتاز	<i>L. vannamei</i>	غوطه‌وری و تزریق	برگ	S. Angustifolium گونه گیاه مهاجم	جلبک قهوه‌ای	<i>Sargassum duplicatum</i>
چنگ و همکاران، ۲۰۱۳	<i>Lactococcus garvieae</i>	تغش سلولی آنزیم‌های	<i>Macrobachium rosenbergii</i>	خوراکی	برگ	تالاب انزلی و تالاب عینک	سنبل آبی	<i>Echhornia crassipes</i>
		آنتی اکسیدانی فاگوستیورینس سلول‌های خونی						
نابگول و همکاران، ۲۰۱۵ ^۲	<i>Pseudomonas aeruginosa</i>	فولپراکسیداز	<i>O. mossambicus</i>	غوطه‌وری	عصاره (اسکوالن)	بندرنگه	جلبک قهوه‌ای	<i>Pudina gymnospora</i>
		فاگوستیورینس تغش سلولی						
آکسالند و همکاران، ۲۰۱۰	<i>A. hydrophila</i>	میلوپراکسیداز	<i>O. mossambicus</i>	تزریق	برگ	از سال ۱۳۴۵ در ایران کشت شد	پیچک تیوسپورا	<i>Tinospora cordifolia</i>
		نیروزون و اکسوزن فعال لیروزیم کپلمان، آنتی پروتاز						
سالمو و همکاران، ۲۰۰۷	<i>A. hydrophila</i>	سوپر اکسید، دسموتاز لیروزیم - آبیومین	<i>L. rohita</i>	خوراکی	هسته	بلوچستان و هرمزگان	انبه	<i>Magnifera indica</i>
		باکتریسیال						
مارکنیان و همکاران، ۲۰۱۰	<i>LDV Virus</i>	تغش سلولی - لیروزیم کپلمان فاگوستیورینس	<i>Paralichthys olivaceus</i>	خوراکی	برگ	بومی ایران سایر کشورها جهت کشت از ایران برده شده	انار	<i>punica ranatum</i>
		همویت کل - لیروزیم	<i>Penaeus monodon</i>	خوراکی	برگ	نقاط مختلف ایران	ناج ریزی	<i>Solanum nigrum</i>
مارکنشان و همکاران ۲۰۱۳	<i>Vibrio harveyi</i>	فاگوستیورینس آنزیم آنتی اکسیدانی	<i>L. rohita</i>	خوراکی	دانه	بلوچستان	ناج خروس	<i>Achyranthes aspera</i>
رانو و همکاران، ۲۰۰۶	<i>A. hydrophila</i>	همولوژی تیپین لیروزیم باکتریسیال	<i>L. rohita</i>	خوراکی	دانه	بلوچستان	ناج خروس	<i>Achyranthes aspera</i>

ادامه جدول (۱)

۲۰۱۰	<i>A. hydrophila</i>	لیروزیم تنفس سلولی ایمونو گلوبولین	<i>L. rohita</i>	خوراکی	ریشه	بلوچستان و هرمزگان	پنیر باد	<i>Withania somnifera</i>
۲۰۱۲	<i>A. hydrophila</i>	لیروزیم تنفس سلولی کپلمان فاگو-سیتوزیس	<i>Oreochromis niloticus</i>	خوراکی	برگ، تنه و میوه	جنگل‌های شمال ایران	دارویش	<i>Viscum album</i>
۲۰۰۳	--	تنفس سلولی فاگو-سیتوزیس	<i>O. mykiss</i>	خوراکی	برگ	خلیج فارس نواحی مرطوب نواحی شمال	زنجبیل گزنه دویانه دارویش	<i>Zingiber officinale</i> <i>Urtica dioica</i> <i>Viscum album</i>
	<i>Streptococcus iniae</i>	لقوسیت ایمونو گلوبولین هتروفیل	<i>O. mykiss</i>	خوراکی	برگ	استان چهار محال و بختیار	پونه کوهستانی +Satureja bachtiarica	<i>Mentha longifolia</i> <i>Satureja bachtiarica</i>
۲۰۱۳	<i>Streptococcus iniae</i>	لیروزیم گلوبول سفید (توروفیل) C3 (جزای کپلمان)	<i>O. mykiss</i>	خوراکی	ریشه و اندام هوایی	از سال ۱۳۸۳ در ایران کشت شد	سرخار گل	<i>Echinacea purpurea</i>
۲۰۱۱	<i>A. hydrophila</i>	ایمونو گلوبولین کل هماتوکریت گلوبول سفید	<i>Cyprinus carpio</i>	خوراکی	کل گیاه	شودردو در شمال، مغرب و جنوب ایران	خار مریم (مار تیغالی)	<i>Mabylis munairam</i>
۲۰۱۲	<i>A. hydrophila</i>	-	<i>Carcassius auratus</i>	خوراکی	کل گیاه	جنگل‌های شمال ایران و کردستان اغلب روی درختان جنگلی	دارویش	<i>Viscum Album</i>
۲۰۱۰	<i>A. hydrophila</i>	ایمونو گلوبولین لیروزیم سیستم کپلمان گلوبول سفید	<i>Cyprinus carpio</i>	خوراکی	برگ	هرمزگان و سیستان و بلوچستان	صبر زرد	<i>Aloe vera</i>
۲۰۱۵	-	آزیم آنتی اکسیدانی تنفس سلولی ایمونو گلوبولین کل گلوبول سفید	<i>Huso huso</i>	خوراکی	ریشه	تمام ایران	پیاز	<i>Allium cepa</i>
۲۰۱۱	<i>Yersinia ruckeri</i>	هموگلوبینین لیروزیم آنتی پروتاز	<i>O. mykiss</i>	خوراکی	برگ	شمال ایران	چای سبز	<i>Camellia sinensis</i>

رودابه روفاچی و همکاران

جدول ۲- ماده مؤثره فیتوبیوتیک‌های بررسی شده جهت افزایش ایمنی.

منابع	پاتوزن	افزایش	گونه آبی	نام فارسی	گیاه	ماده مؤثره ترکیب گیاهی
لیو و همکاران، ۲۰۱۰	<i>Aphanomyces invadans</i>	تنفس سلولی لیوزیم آلکالین فسفاتاز پروتئین همولنف	<i>M. rosenbergii</i>	ریواس یا ریوند چینی	<i>Rheum officinale</i>	<i>Anthraquinon</i>
هاریکشان و همکاران، ۲۰۰۹ ^۲	<i>A. hydrophila</i>	تنفس سلولی لیوزیم گلبول سفید	<i>C. mrigala</i>	چریش + ریحان مقدس + زردجوبه	<i>Azadirachta indica</i> + <i>Ocimum sanctum</i> + <i>Curcuma longa</i>	<i>azadirachtin</i> + <i>camphor</i> + <i>curcumin</i>
سلطانی و همکاران، ۲۰۱۰	<i>Vibrio harveyi</i>	لیوزیم گلبول سفید ایومین و گلبولین	<i>Cyprinus carpio</i>	آویشن شیرازی	<i>zataria multiflora</i>	<i>Essential Oil (Thymol)</i>
هوآنگ و همکاران، ۲۰۰۶	<i>Vibrio alginolyticus</i>	گلبول قرمز فنل اکسیداز سوپر اکسید دسموتاز	<i>Fenneropenaeus chinensis</i>	جلیک قهوه‌ای	<i>Sargassum fusiforme</i>	<i>polysaccharide</i>
نیا و اوستین، ۲۰۰۹	<i>A. hydrophila</i>	آنتی‌بادی لیوزیم فاگوسیتوزیس	<i>O. mykiss</i>	سیر	<i>Allium sativum</i>	<i>Allicin</i>
ابوتبول و همکاران، ۲۰۰۴	<i>Streptococcus iniae</i>	لیوزیم فاگوسیتوزی	<i>Oreochromis sp</i>	رزماری	<i>Rosmarinus officinalis</i>	<i>Cineol</i>
راتاناچایکونسپون و فومخاچورن، ۲۰۱۰	<i>Vibrio anguillarum</i>	تنفس سلولی لیوزیم فاگوسیتوزیس	<i>O. niloticus</i>	دارچین	<i>Cinnamomum zeylanicum</i>	<i>Cinnamaldehyde</i>
سو و چن، ۲۰۰۸	<i>Streptococcus agalactiae</i>	گلبول قرمز تنفس سلولی فنل اکسیداز	<i>Litopenaeus Vannamei</i>	سایوناریا	<i>Quillaja saponaria</i>	<i>saponin</i>

منابع

1. Abutbul, S., Golan-Goldhirsh, A., Brazani, O., and Zilberg, D. 2004. Use of (*Rosmarinus officinalis*) as a treatment against (*Streptococcus iniae*) in tilapia (*Oreochromis sp.*). *Aquaculture*, 238: 97-105.
2. Akrami, R., Gharaei, A., Mansour, M.R., and Galeshi, A. 2015. Effects of dietary onion (*Allium cepa*) powder on growth, innate immune response and hemato-biochemical parameters of beluga (*Huso huso* Linnaeus, 1754) juvenile. *Fish and shellfish immunology*, 45, 2: 828-834.

3. Alexander, C.P., Kirubakaran, C.J.W., and Michael, R.D. 2010. Water soluble fraction of (*Tinospora cordifolia*) leaves enhanced the non-specific immune mechanisms and disease resistance in (*Oreochromis mossambicus*). Fish Shellfish Immunology, 29: 765–772.
4. Alishahi, M., Ranjbar, M., Ghorbanpoor, M., Peyghan, R., and Mesbah, M. 2010. Effects of dietary (*Aloe vera*) on some specific and nonspecific immunity in the common carp (*Cyprinus carpio*). Iranian Journal of Veterinary Medicine, 4, 3: 63-67.
5. Alishahi, M., Soltani, M., Mesbah, M., and Esmaeilli Rad, A. 2011. Effects of dietary *Silibum marianum* extract on immune parameters of the common carp (*cyprinus carpio*). Journal veterinary research, 66, 3: 255-263.
6. Alishahi, M., and Mesbah, M. 2012. Effects of (*Viscum album*) and (*Nigella sativa*) extracts on survival rate, growth factors and resistance to (*Aeromonas hydrophila*) infection in gold fish (*Carassius auratus*). Journal veterinary research, 67, 3: 285-290.
7. Anderson, D.P. 1992. Immunostimulants, adjuvants and vaccine carriers in fish: application to aquaculture. In: Faisal, M., Hetrick, F.M. (Eds.), Annual Review of Fish Diseases. Pergamon Press, New York, Pp: 281–307. Aquaculture, 238: 97–105.
8. Bricknell, I., and Dalmo, R.A. 2005. The use of immunostimulants in fish larval aquaculture. Fish and Shellfish Immunology, 19: 457–472.
9. Chakrabarti, R., and Rao, Y.V. 2006. *Achyranthes aspera* stimulates the immunity and enhances the antigen clearance in (*Catla catla*). International Immunopharmacol, 6: 782–790.
10. Chang, C.C., Tan, H.C., and Cheng, W. 2013. Effects of dietary administration of water hyacinth (*Eichhornia crassipes*) extracts on the immune responses and disease resistance of giant freshwater prawn, (*Macrobrachium rosenbergii*). Fish and Shellfish Immunology, 35: 92-100.
11. Citarasu, T. 2010. Herbal biomedicines: a new opportunity for aquaculture industry. Aquaculture International, 18, 3: 403-414.
12. Dashtiannasab, A., Mesbah, M., Peyghan, R., and Kakoolaki, S. 2014. The effects of brown algae (*Sargassum angustifolium*) extract on growth performance, survival and Vibriosis resistance in shrimp (*Litopenaeus vannamei*). Iranian Scientific fisheries Journal, 23, 3: 31-41.
13. Dugenci, S.K., Arda, N., and Candan, A. 2003. Some medicinal plants as immunostimulant for fish. Journal of Ethnopharmacol, 88: 99–106.
14. Fu, Y.W., Hou, W.Y., Yeh, S.T., Li, C.H., and Chen, J.C. 2007. The immunostimulatory effects of hot-water extract of (*Gelidium amansii*) via immersion, injection and dietary. *Vibrio alginolyticus*. Fish and Shellfish Immunology, 22: 673–685.

15. Gabor, E.F., Ichm, O., and Suteu, M. 2012. Phyto additives in rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*) nutrition. *Biharean biologist*, 6, 2: 134-139.
16. Gabor, E.F., Sara, A., and Barbu, A. 2010. The effects of some phyto-additives on growth, health and meat quality on different species of fish. *Scientific papers: Animal Sciences and biotechnologies*, 43, 1: 61-65.
17. Galeotti, M. 1998. Some aspects of the application of immunostimulants and a critical review of methods for their evaluation. *Journal Applied Ichthyology*, 14: 189-199.
18. Galina, J., Yin, E.G., Ard, E.L., and Jeney, E.Z. 2009. The use of immunostimulating herbs in fish. An overview. *Fish Physiology and Biochemistry*, 35: 669-676.
19. Ghahreman, A. 1998. *Plant systematics cormophytes of Iran*, vol second, second edition, Tehran university press, 842p.
20. Ghahreman, A¹, 2008. *Plant systematics cormophytes of Iran*, vol thired, second edition, Tehran university press, 768p.
21. Ghahreman, A², 2008. *Plant systematics cormophytes of Iran*, vol fourth, second edition, Tehran university press, 618p.
22. Ghahraman, A³, 1984. *Iran colored flora. Publication of forests and rangelands of Iran*, 125p.
23. Ghasemi Pirbalouti, A., Pirali, A., Pishkar, GH., Jalali, M.A., Raiesi, M., Jafaran, M., and Hamedi, B. 2011¹. Effect of several plant essential oils antimicrobial immune system trout Rainbow (*Oncorhynchus mykiss*). *Journal of Herbal Drugs*, 2, 2: 149-155.
24. Ghasemi Pirbalouti, A., Nikobin broujeni, V., Momeni, M., Malekpoor, F., Hamedi, B. 2011². Antibacterial activity of Iranian medicinal plants against (*Streptococcus iniae*) isolated from rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*). *Archives of Biological Sciences*, 63, 1: 59-66.
25. Harikrishnan, R., Balasundaram, C., and Heo, M. 2011¹. Impact of plant products on innate and adaptive immune system of cultured finfish and shellfish. (Review). *Aquaculture*, 317: 1-15.
26. Harikrishnan, R²., Balasundaram, C., Jawaharc, S., and Heo, M. 2011². (*Solanum nigrum*) enhancement of the immune response and disease resistance of tiger shrimp, (*Penaeus monodon*) against (*Vibrio harveyi*) .*Aquaculture*, 318, (1-2): 67-73.
27. Harikrishnan, R., Heo, J., Balasundaram, C., Kim, M.C., Kim, S.J., Han, Y.J., Heo, M.S. 2010. Effect of (*Punica granatum*) solvent extracts on immune system and disease resistance in (*Paralichthys olivaceus*) against lymphocystis disease virus (LDV). *Fish and Shellfish Immunology*, 29: 668-673.
28. Harikrishnan, R., Balasundaram, C., Dharaneedharan, S., Moon, Y.G., Kim, M.C., Kim, J.S., and Heo, M.S. 2009¹. Effect of plant active compounds on immune response and disease resistance in (*Cirrhina mrigala*). infected with

- fungal fish pathogen, (*Aphanomyces invadans*). Aquaculture Research, 40: 1170–1181.
29. Harikrishnan, R., Balasundaram, C., Kim, M.C., Kim, J.S., Han, Y.J., Heo, M.S. 2009². Innate immune response and disease resistance in (*Carassius auratus*) by triherbal solvent extracts. Fish and Shellfish Immunology, 27: 508–515.
30. Huang, X., Zhou, H., and Zhang, H. 2006. The effect of (*Sargassum fusiforme*) polysaccharide extracts on vibriosis resistance and immune activity of the shrimp, (*Fenneropenaeus chinensis*). Fish and Shellfish Immunology, 20: 750–757.
31. Liu, X.L., Xi, Q.Y., Yang, L., Li, H.Y., Jiang, Q.Y., Shu, G., Wang, S.B., Gao, P., Zhu, X.T., and Zhang, Y.L. 2010. The effect of dietary (*Panax ginseng*) polysaccharide extract on the immune responses in white shrimp, (*Litopenaeus vannamei*). Fish and Shellfish Immunology, 1–6.
32. Logambal, S.M., Michael, R.D. 2001. Azadirachtin- an immunostimulant for *Oreochromis mossambicus* (Peters). Journal of Aquaculture in the Tropics, 16: 339–347.
33. Nya, E.J., and Austin, B. 2009. Use of garlic, *Allium sativum*, to control (*Aeromonas hydrophila*) infection in rainbow trout, *Oncorhynchus mykiss* (Walbaum). Journal Fish Disease, 32: 963–970.
34. Ortuno, J., Cuesta, A., Rodriguez, A., Esteban, M.A., Meseguer, J. 2002. Oral administration of yeast, (*Saccharomyces cerevisiae*), enhances the cellular innate immune response of gilthead seabream (*Sparus aurata* L.). Veterinary Immunology and Immunopathology, 85: 1–50.
35. Park KH., and Choi, S.H. 2012. The effect of mistletoe, (*Viscum album*) coloratum, extract on innate immune response of Nile tilapia (*Oreochromis niloticus*). Fish and Shellfish Immunology, 32, 6: 1016-1021.
36. Pourgholam, R., Sharif Rohani, M., Safari, R., Saeedi, A.A., Binaeei, M., Najafeyan, R., Bankehsaz, Z., Taghavi, M.J., and Sepahdari, A. 2013. Effect of (*Echinacea purpurea*) extract on the immune system of rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*) and its resistance to Streptococcus. Iranian Scientific Fisheries Journal, 22, 3: 1-12.
37. Rabiei, R., Asady, M., Tahernejad, S., Majd, A., and Sohrabipor, J. 2005. The study of species diversity in association of (*Gracilaria salicornia*) in northeast of Qeshm island. Research and Construction journal, 66, 3: 85-92.
38. Rao, Y.V., Das, B.K., Jyotirmayee, P., Chakrabarti, R. 2006. Effect of (*Achyranthes aspera*) on the immunity and survival of (*Labeo rohita*) infected with (*Aeromonas hydrophila*). Fish and Shellfish Immunology, 20: 263–273.
39. Rattanachaikunsopon, P., and humkhachorn, P. 2010. Potential of cinnamon (*Cinnamomum verum*) oil to control (*Streptococcus iniae*) infection in tilapia (*Oreochromis niloticus*). Fishery Science, 76: 287–293.

- 40.Reverter, M., Bontemps, N., Lecchini, D., Banaigs, B., and Sasal, P. 2014. Use of plant extracts in fish aquaculture as an alternative to chemotherapy: Current status and future perspectives. *Aquaculture*, 433: 50–61.
- 41.Ringø, R., Rolf Erik Olsen, José L. Gonzalez Vecino, Simon Wadsworth and Seong Kyu Song. 2012. Use of immunostimulants and nucleotides in aquaculture: a review. *Journal of Marine Science Research and Development*, 2, 1: 1-22.
- 42.Sahu, S., Das, B.K., Mishra, B.K., Pradhan, J., and Sarangi, N. 2007. Effect of (*Magnifera indica*) kernel as a feed additive on immunity and resistance to (*Aeromonas hydrophila*) in (*Labeo rohita*) fingerlings. *Fish and Shellfish Immunology*. 23(1): 109-118.
- 43.Sakai, M., Kobayashi, M., and Kawauchi, H. 1996. Mitogenic effect of growth hormone and prolactin on chum salmon (*Oncorhynchus keta*) leukocytes in vitro. *Veterinary Immunology*, 53, 1: 185-189.
- 44.Sharma, A., Deo, A.D., Riteshkumar, S.T., Chanu, T.I., and Das, A. 2010. Effect of *Withania somnifera* (L. Dunal) root as a feed additive on immunological parameters and disease resistance to (*Aeromonas hydrophila*) in (*Labeo rohita*) (Hamilton) fingerlings. *Fish and Shellfish Immunology*, 29: 508–512.
- 45.Sheikhzadeh, N., Nofouzi, K., Delazar, A., and Oushani, A.K. 2011. Immunomodulatory effects of decaffeinated green tea (*Camellia sinensis*) on the immune system of rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*). *Fish and shellfish immunology*, 31, 6: 1268-1269.
- 46.Su, B.K., and Chen, J.C. 2008. Effect of saponin immersion on enhancement of the immune response of white shrimp (*Litopenaeus vannamei*) and its resistance against *Vibrio alginolyticus*. *Fish and Shellfish Immunology*, 24: 74–81.
- 47.Sharifi, S., Salati, A., Asadian, P., Gourjipour, A., and Moradian, H. 2013. Alterations to antioxidative enzymes in early life stages of rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*) reared in different densities *Journal of Veterinary Research*, 68, 4: 395-389.
- 48.Thanigaivel, S., Hindu Vidhya, S., Vijayakumar, S., Mukherjee, A., Chandrasekaran, N., and Thomas, J. 2015¹. Differential solvent extraction of two seaweeds and their efficacy in controlling (*Aeromonas salmonicida*) infection in (*Oreochromis mossambicus*) a novel therapeutic approach. *Aquaculture*, 433: 56–64.
- 49.Thanigaivel, S., Natarajan Chandrasekaran, Amitava Mukherjee, John Thomas .2015². Investigation of seaweed extracts as a source of treatment against bacterial fish pathogen. *Aquaculture*, 448: 82–86.
- 50.Yeh, S.T., Lee, C.S., Chen, J.C. 2006. Administration of hot-water extract of brown seaweed (*Sargassum duplicatum*) via immersion and injection enhances

- the immune resistance of white shrimp (*Litopenaeus vannamei*). *Fish and Shellfish Immunology*, 20: 332–345.
51. Yin, G., Jeney, G., Racz, T., Xu, P., Jun, X., and Jeney, Z. 2006. Effect of two Chinese herbs (*Astragalus radix* and *Scutellaria radix*) on non-specific immune response of tilapia, (*Oreochromis niloticus*). *Aquaculture*, 253: 39–47.